

סדר התפילות עצרת תפלה גדולה

יום א', ז' אדר ב' תשע"ד SUNDAY, MARCH 9, 2014

הודף ודברי נפלאותיה אשיחה: ועזוז נוראותיה יאמרו. וגדלתה אספרנה: זכר רב טובה יביעו. וצדקתה ירגנו: חנון ורחום ד'. ארף אפים וגדל חסד: טוב ד' לכל. ורחמינו על כל מעשיו: יודף ד' כל מעשיה. וחסידיה יברוכה: כבוד מלכותה יאמרו. וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותה מלכות כל עולמים. וממשלתה בכל דור ודור: סומך ד' לכל הנפלים. וזוקף לכל הפופים: עיני כל אליה ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק ד' בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב ד' לכל קראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר ד' את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת ד' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה. מעתה ועד עולם. הללויה: חצי קדיש

פי שם ד' אקרא הבו גדל לאלקינו: ד' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה ד' אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם, אלקי יצחק, ואלקי יעקב, הקל הגדול הגבור והנורא קל עליון, גומל חסדים טובים, וקונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה ד', מגן אברהם:

אתה גבור לעולם ד', מחיה מתים אתה, רב להושיע.

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בקודש מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה ד' מחיה המתים:

קדושה בחזרת התפלה

נקדישך ונעריצך נעם שיח סוד שרפי קדוש. המשלשים לך קדשה. וכן פתוב על יד נביאה, וקרא זה אל זה ואמר: קו"ח קדוש, קדוש, קדוש ד' צבאות. מלא כל הארץ כבודו: חזן לעמתי משבחים ואומרים: קו"ח ברוך כבוד ד' ממקומו: חזן ובדברי קדש פתוב לאמר: קו"ח ימלך ד' לעולם. אלקיך ציון לדר ודר. הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום והללוך סלה, כי קל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה ד', הקל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. וחננו מאתך חכמה בינה ודעת. ברוך אתה ד' חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך, וקרננו מלפני לעבודתך, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה ד' הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלפנינו כי פשענו, כי קל טוב וסלח אתה. ברוך אתה ד', חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו, וגאלנו גאלה שלמה מהרה למען שמה, כי קל גואל חזק אתה. ברוך אתה ד' גואל ישראל:

רפאנו ד' ונרפא, הושיענו ונושעה, פי תהלתנו אתה, והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו, פי קל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה ד' רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו ד' אלקינו, את השנה הזאת, ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן ברכה על פני האדמה, ושבענו מטובה, וברך שנתנו פשנים הטובות לברכה. פי קל טוב ומטיב אתה ומברך השנים. ברוך אתה ד', מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מהרה מארבע פנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה ד', מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטנו כפראשונה, ויעצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוך עלינו מהרה אתה ד' לבדך בחסד וברחמים וצדקנו בצדק ובמשפט. ברוך אתה ד', מלך אוהב צדקה ומשפט:

וידבר ד' אל משה לאמר: ועשית פיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן וגניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: ובאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה לד': ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדורתם:

וידבר ד' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לד' קבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן פתית רביעת ההין: עלת תמיד העשה בהר סיני לריח ניחח אשה לד': ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסף נסף שכר לד': ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח לד': ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ד' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

אתה הוא ד' אלקינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שביח המקדש היה קים. כאשר צוית אותם על יד משה נביאך פתוב בתורתך:

ויאמר ד' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת והלבנה סמים ולבנה זכה בד כבד יהיה: ושית אתה קטרת רחם מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחלת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ד' לדורתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל יום. פרס בשחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הפורים. ומחזירן למכתשת בערב יום הפורים. ושוחקו יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנים היו בה. ואלו הן הצרי והצפרן החלבנה והלבונה משקל שבעים ושבעים מנה. מר וקציעה שבלת נרד וזכרם משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף פפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש סלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית פרשינה למה היא באה. כדי ליפות בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תניא רבי נתן אומר פשהוא שוחק אומר. הדק היטב היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשלש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הפלל. אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: תניא בר קפרא אומר: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש. מפני שהתורה אמרה פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לד':

ד' צבאות עמנו משגב לנו אלקי יעקב סלה ג"פ: ד' צבאות אשרי אדם בוטח בה ג"פ: ד' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ג"פ: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה לד' מנחת יהודה וירושלים מימי עולם וכשנים קדמוניות: אנא בכת גדלת ימיך תתיר צרורה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא גבור דורשי יחודך ככבת שמרם: ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד תמיד גמלם: חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו. אשרי העם שד' אלקיו: תהלה לדוד. ארוממוך אלוהי המלך. ואברכה שמה לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהלה שמה לעולם ועד: גדול ד' ומהלל מאז. ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיה. וגבורתה יגידו: הדר כבוד

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל המינים פרוגו יאבדו, וכל איביך מהרה יפרתו, והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו. ברוך אתה ד', שבר איבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך בית ישראל, ועל פליטת (בית) סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה ד' אלקינו, ותן שכר טוב לכל הבוסחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמכם, ולעולם לא נבוש פי בך בטחוננו, ועל חסדך הגדול באמת, נשעננו. ברוך אתה ד', משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשכון בתוכה פאשר דברת, ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם, וכסא דוד עבדך מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה ד' בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום (ומצפים לישועה). ברוך אתה ד', מצמיח קרן ישועה:

אב הרחמן שמע קולנו ד' אלקינו, חוס ורחם עלינו, וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, כי קל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו, חננו ועננו ושמע תפלתנו: כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה ד' שומע תפלה:

רצה ד' אלקינו בעמך ישראל, ולתפלתם שעה, והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה ד' המחזיר שכנתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ד' אלקינו ואלקי אבותינו, לעולם ועד, צורנו צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור, נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיה שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיה וטובותיה, שבכל עת, ערב ובוקר וצהריים, הטוב פי לא כלו רחמיה, והמרחם פי לא תמו חסדיך, פי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה, ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב, הקל ישועתנו ועזרתנו סלה, הקל הטוב. ברוך אתה ד' הטוב שמך ולך נאה להודות:

שיום שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך פי באור פניך נתת לנו ד' אלקינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום וכל טוב. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוב עוז ושלום:

ברוך אתה ד' המברך את עמו ישראל בשלום: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ד' צורי וגאלי:

אלקי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדם. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיה תרדף נפשי. וכל הקמים והחושבים עלי לרעה. מהרה הפו עצתם וקלקל מחשבתם: יהי רצון מלפניך, ד' אלקי ואלקי אבותי, שלא תעלה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסה, ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה. מלכנו ואלקינו, יחד שמך בעולמך, בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך, וקבץ קבוץ גלויות, ופדה צאנה, ושפח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. ד' צורי וגאלי: עשה שלום במרומי. הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך ד' אלקינו ואלקי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה לד' מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תחנון

אלקינו ואלקי אבותינו. תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ד' אלקינו ואלקי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. פזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שנה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו. פי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

קל ארך אפים אתה, ובעל הרחמים נקראת, ורחך תשובה הורית. גדלת רחמיה וחסדיך, תזכור היום ובכל יום לזרע ידיך. תפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם, כהודעת לענו מקדם. מחרון אפה שוב, כמו בתורתך פתוב. ובצל נפיה נחסה ונתלונן, כיום ויחד ד' בענו. תעבור על פשע ותמחה אשם, כיום ויתצב עמו שם. תאזין שזענתו ותקשיב מנו מאמר, כיום ויקרא בשם ד', ושם נאמר:

ויעבר ד' על פניו ויקרא:

ד'. ד'. קל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ואמת: נצור חסד לאפלים. נשא עון ופשע וחסאה. ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו פי חטאנו. מחל לנו מלכנו פי פשענו: פי אתה ד' טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך:

נופלין על פניהם ואומרים:

(ויאמר דוד אל גד צר לי מאד, נפלה נא ביד ד' פי רבים רחמיו, וביד אדם אל אפלה): **רחום** וחנון חטאתי לפניך. ד' מלא רחמים. רחם עלי וקבל תחנוני: ד' אל באפה תוכיחני. ואל בחמתך תיסרני: חנני ד' פי אמלל אני. רפאני ד' פי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואתה ד' עד מתי: שובה ד' חלצה נפשי. הושיעני למען חסדיך: פי אין במות זכרה. בשאלו מי יודה לך: געתי באנחתי. אשחה בכל לילה משתי. בדמתי ערשי אמסה: עששה מפעס עיני. עתקה בכל צורתי: סורו ממני כל פעלי אנו. פי שמע ד' קול בכיי: שמע ד' תחנוני. ד' תפלתני יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי. יבשו ויעזבו רגע:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל: שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך ד' אלקינו ד' אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים. התרצה והתפייס לדור עני. פי אין עזור: אבינו מלכנו. חננו ועננו פי אין בננו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה. פי עליך עינינו: זכר רחמיה ד' וחסדיך. פי מעולם קמה: יהי חסדיך ד' עלינו. פאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים. מהר יקדמונו רחמיה פי דלוננו מאד: עורנו בשם ד'. עשה שמים וארץ: חננו ד' חננו. פי רב שבענו בזו: ברגו רחם תזכור. ברגו עקדה תזכור. ברגו תמימות תזכור: ד' הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו: פי הוא ידע יצרנו. זכור פי עפר אנחנו: עורנו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך. והיצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:

לש"ץ קדיש שלם

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו פהם וגורלנו ככל המונם. (שהם משתחווים להבל ולריק ומתפללים אל אל לא יושיע): ואנחנו פורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בנהי מרומים: הוא אלקינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבך. פי ד' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל כן יקנה לך ד' אלקינו לראות מהרה בתפארת עזה. להעביר גלגלים מן הארץ. והאיללים פרות יפרתנו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. פי לך תכרע כל ברה. תשבע כל לשון. לפניך ד' אלקינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקרו יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. פי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כפתוב בתורתך. ד' ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה ד' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים פי תבא: עצו עצה ותפר. דברו דבר ולא יקום. פי עמנו קל: ועד זקנה אני הוא. ועד שיבה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: קדיש יתום

מזמורי תהלים

קל - פסוק בפסוק

שיר המעלות, ממעמקים קראתיך ד': ד' שמעה בקולי, תהינה אזינה קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה, ד' מי יעמד: פי עמך הסליחה, למען תנא: קויתי ד' קונית נפשי, ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקה, שמרים לבקר: יחל ישראל אל ד', כי עם ד' החסד, והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל, מכל עונותיו:

כ

למנצח מזמור לדוד: יענה ד' ביום צרה, ישגבה שם אלקי יעקב: ישלח עזרה מקדש, ומציון יסעדה: יזכר כל מנחתיה, ועולתה ידשנה סלה: יתן לה כלבבה, וכל עצתה ימלא: נרננה בישועתה ובשם אלקינו נדגל ימלא ד' כל משאלותיה: עתה ידעתי כי הושיע ד' משיחו, יענהו משמי קדשו, בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם ד' אלקינו נזפיר: המה פרעו ונפלו, ואנחנו קמנו ונתעודד: ד' הושיעה, המלה יענו ביום קראנו:

יג

למנצח מזמור לדוד: עד אנה ד' תשפחני נצח, עד אנה תסתיר את פני ממוני: עד אנה אשית עצות בנפשי, יגון בלבבי יומם, עד אנה ירום איבי עלי: הביטה עני ד' אלקי, האירה עיני פון אישן המות: פון יאמר איבי יכלתי, צרי יגילו כי אמוט: ואני בחסדה בטחתי, יגל לבי בישועתה, אשירה ליהוה כי גמל עלי:

מב

למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים, פון נפשי תערג אליה אלקים: צמאה נפשי לאלקים לקל חי, מתי אבוא ואראה פני אלקים: היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלקי: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסה, אדדם עד בית אלקים, בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי, הוחילי לאלקים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלקי עלי נפשי תשתוחח, על פון אפורה מארץ ירדו וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריה, כל משבריה וגליה עלי עברו: יומם יצה ד' חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לקל חי: אומרה לקל סלעי למה שכחתי, למה קדר אלה בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלקי: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלקים כי עוד אודנו, ישועת פני ואלקי:

נא

למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא, פאשר בא אל בת שבע: חנני אלקים בחסדה, פרב רחמיה מחה פשעי: הרב בפסני מעוני, ומחטאתי טהרני: פי פשעי אני אדע, וחטאתי נגדי תמיד: לה לבדה חטאתי והרע בעיני עשיתי, למען תצדק בדברה תזכה בשפט: הן בעוון חולתי, ובחטא יחמתני אמי: הן אמת חפצת בטחות, ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהה, תכבסני ומשלג אלבי: תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דפתי: הסתר פני מחטאי, וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי אלקים, ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעה, ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים דרביה, וחטאים אליה ישובו: הצילני מדמים אלקים אלקי תשועתי, תרנן לשוני צדקתה: ד' שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתה: כי לא תחפץ זבח ואתנה, עולה לא תרצה: זבחי אלקים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה: היטיבה ברצונה את ציון, תבנה חומות ירושלים: אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל, אז יעלו על מזבחה פרים:

עט

מזמור לאסף, אלקים באו גוים בנחתה, טמאו את היכל קדשה, שמו את ירושלים לעיים: נתנו את נבלת עבדיה מאכל לעוף השמים, בשר חסידיה לחיתו ארץ: שפכו דמים פמים סביבות ירושלים ואין קובר: היינו חרפה לשכנינו, לעג וקלס לסביבותינו: עד מה ד' תאנף לנצח, תבער פמו אש קנאתה: שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעו, ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו: פי אכל את יעקב, ואת נוהו השמו:

אל תזכר לנו עונות ראשנים, מהר יקדמונו רחמיה פי דלוננו מאד: עזרנו אלקי ישענו על דבר כבוד שמה, והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: למה יאמרו הגוים איה אלקים, ינדע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיה השפורה: תבוא לפניך אנות אסיה, כגדל זרועה הותר בני תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם, חרפתם אשר חרפה ד': ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לה לעולם, לדר נדר נספר תהלתה:

פ

למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: רעה ישראל האזינה, נהג כצאן יוסף, ישב הפרובים הופיעה: לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתה, ולכה לישעתה לנו: אלקים השיבנו, והאר פניו ונשעה: ד' אלקים צבאות, עד מתי עשנת בתפלת עמך: האכלתם לחם דמעה, ותשקמו בדמעות שלישי: תשימו מידון לשכנינו, ואיבינו ילעגו לנו: אלקים צבאות השיבנו, והאר פניו ונשעה: גפון ממצרים תסיע, תגרוש גוים ותטעה: פנית לפניך, ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: כסו הרים צלה, וענפיה ארוי קל: תשלח קצירה עד ים, ואל נהר יונקותיה: למה פרצת גדיה, וארוה כל עברי דרה: יכרסמנה חזיר מעיה, וזיו שדי ירענה: אלקים צבאות שוב נא, הבט משמים וראה, ופקד גפון זאת: וכנה אשר טעה ימינה, ועל פון אמצתה לה: שרפה באש פסוחה, מגערת פניו יאבדו: תהי ידה על איש ימינה, על פון אדם אמצתה לה: ולא נסוג ממך, תחינו ובשמה נקרא: ד' אלקים צבאות השיבנו, האר פניו ונשעה:

פד

למנצח על הגתית, לבני קרח מזמור: מה ידידות משפנותיה, ד' צבאות: נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ד', לבי ובשרי ירננו אל קל חי: גם צפור מצאה בית ודרור קן לה, אשר שתי אפרחיה את מזבחותיה ד' צבאות, מלפי ואלקי: אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה: אשרי אדם עוז לו בה, מסלות בלבבם: עברי בעמק הכנא מעין ישיתוהו, גם ברכות יעטה מורה: ילכו מחיל אל חיל, יראה אל אלקים בציון: ד' אלקים צבאות שמעה תפלתה, האזינה אלקי יעקב סלה: מגננו ראה אלקים, והבט פני משיחה: פי טוב יום בחצריה מאלה, בחורתי הסתופף בבית אלקי מדור באהלי רשע: פי שמש ומגן ד' אלקים, חן וכבוד יתן ד', לא ימנע טוב להלכים בתמים: ד' צבאות, אשרי אדם בטח בה:

פו

תפלה לדוד, הטה ד' אזנה ענני, פי עני ואביון אני: שמרה נפשי פי חסיד אני, הושע עבדה אתה אלקי, הבוטח אליה: חנני ד', פי אליה אקרא כל היום: שמח נפש עבדה, פי אליה ד' נפשי אשא: פי אתה ד' טוב וסלח, ורב חסד לכל קראיה: האזינה ד' תפלתי, והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי אקראה, פי תענני: אין כמות באלקים | ד', ואין כמעשיה: כל גוים אשר עשית, יבואו וישתחוו לפניך ד', ויכבדו לשמה: פי גדול אתה ועשה נפלאות, אתה אלקים לבדה: הורני ד' דרפה, אהלך באמתה, יחד לבבי ליראה שמה: אודה ד' אלקי בכל לבבי, ואכבדה שמה לעולם: פי חסדה גדול עלי, והצלת נפשי משאול תחתי: אלקים, ודים קמו עלי, ועת עריצים בקשו נפשי, ולא שמוה לנגדם: ואתה ד' קל רחום וחנון, ארה אפים ורב חסד ואמת: פנה אלי וחנוני, תנה ענה לעבדה, והושיעה לבן אמתה: עשה עמי אות לטובה, ויראו שניאי ויבשו, פי אתה ד' עזרתני ונחמתני:

צ

תפלה למשה איש האלקים, ד' מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו, ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה קל: תשב אנוש עד דכא, ותאמר שובו בני אדם: פי אלף שנים בעיניך פיום אתמול פי יעבר, ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף, לערב ימולל ויבש: פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: פי כל ימינו פנו בעברתה, כלינו שנינו פמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורת שמונים שנה, ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: מי ידע עז אפה, וכיראתה עברתה: למנות ימינו פון הודע, ונביא לבב חכמה: שובה ד' עד מתי, והנחם על עבדיה: שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה

בְּכָל יְמֵינוּ: שׁוֹמְחֵנוּ כִּימוֹת עֵינֵינוּ, שְׁנוֹת רֵאֵינוּ רָעָה: יִרְאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּה, וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם: וְיֵהִי נֶעֱמַד ד' אֶלְקֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה:

קכא - פסוק בפסוק

שִׁיר לְמַעֲלוֹת, אֲשֶׁר עֵינֵי אֵל הֵרִים, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם ד', עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ, אֵל יִנּוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יִנּוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ד' שְׁמֶרְךָ, ד' צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֶּה, וַיִּרַח בְּלִילָה: ד' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: ד' יִשְׁמֹר צִיְאֹתֶךָ וּבּוֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קכב - פסוק בפסוק

מִשְׁכִּיל לְדוֹד, בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעֲרָה תַּפְּלָה: קוֹלִי אֵל ד' אֲזַעֲקֶךָ, קוֹלִי אֵל ד' אֲתַחֲנֶנּוּ: אֲשַׁפֵּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי, צְרִיתִי לְפָנָיו אֲגִיד: בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאֵתָה יִדְעֶתָ נְתִיבָתִי, בְּאַרְחֵ זֶה אֶהְלֵךְ טְמֵנוּ פֶחַלִּי: הַבֵּיט יְמִין וְרֵאָה וְאֵין לִי מִפְּיָה אֲבָד מְנוּס מִמֶּנִּי, אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: זַעֲקֵתִי אֵלֶיךָ ד', אֲמַרְתִּי אֲתָה מַחְסִי, חֲלָקִי בְּאַרְצֵ הַחַיִּים: הַקְּשִׁיבָה אֵל רִנָּתִי כִּי דְלוֹתִי מָאָד, הַצִּילֵנִי מִרְדְּפֵי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיאָה מִמִּסְגָּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ, כִּי יִכְתָּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

אבינו מלכנו - פסוק בפסוק

אבינו מלכנו. חטאנו לפניך:

אבינו מלכנו. אין לנו מלך אלא אתה:

אבינו מלכנו. עשה עמנו למען שמך:

אבינו מלכנו. ברוך עלינו שנה טובה:

אבינו מלכנו. בטל מעלינו כל גזרות קשות:

אבינו מלכנו. בטל מחשבות שונאינו:

אבינו מלכנו. הפר עצת אויבינו:

אבינו מלכנו. פלה כל צר ומשטין מעלינו:

אבינו מלכנו. סתום פיות משטינינו ומקטריגינו:

אבינו מלכנו. פלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ושמד מבני בריתך:

אבינו מלכנו. מנע מגפה מנחלתך:

אבינו מלכנו. סלח ומחל לכל עונותינו:

אבינו מלכנו. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך:

אבינו מלכנו. מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו:

אבינו מלכנו. החזירנו בתשובה שלמה לפניך:

אבינו מלכנו. שלח רפואה שלמה לחולי עמך:

אבינו מלכנו. קרע. רוע גזר דיננו:

אבינו מלכנו. זכרנו בזכרון טוב לפניך:

אבינו מלכנו. זכרנו לחיים טובים:

אבינו מלכנו. זכרנו לגאולה וישועה:

אבינו מלכנו. זכרנו לפרנסה וכלכלה:

אבינו מלכנו. זכרנו לזכויות:

אבינו מלכנו. זכרנו לסליחה ומחילה:

אבינו מלכנו. הצמח לנו ישועה בקרוב:

אבינו מלכנו. הרם קרו ישראל עמך:

אבינו מלכנו. הרם קרו משיחך:

אבינו מלכנו. מלא ידנו מברכותיך:

אבינו מלכנו. מלא אסמינו שבע:

אבינו מלכנו. שמע קולנו חוס ורחם עלינו:

אבינו מלכנו. קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:

אבינו מלכנו. פתח שערי שמים לתפלתנו:

אבינו מלכנו. זכור כי עפר אנחנו:

אבינו מלכנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך:

אבינו מלכנו. תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך:

אבינו מלכנו. חמול עלינו ועל עוללינו וטפנו:

אבינו מלכנו. עשה למען הרוגים על שם קדשך:

אבינו מלכנו. עשה למען טובחים על יחודך:

אבינו מלכנו. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך:

אבינו מלכנו. נקום נקמת דם עבדיך השפוף:

אבינו מלכנו. עשה למענה אם לא למעננו:

אבינו מלכנו. עשה למענה והושיענו:

אבינו מלכנו. עשה למען רחמיך הרבים:

אבינו מלכנו. עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:

אבינו מלכנו. חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

סליחות

קל מלך יושב על פסא רחמים, מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו, מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול. קל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם כמו שכתוב, וירד ד' בעניו ויתצב עמו שם, ויקרא בשם ד':

ויעבור ד' על פניו ויקרא:

ד' ד' קל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה ד' טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

ישראל נושע בד' תשועת עולמים. גם היום יושעו מפיה שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים:

יחביאנו צל ידו, תחת פני השכינה, חן יחן, כי יבחן לב עקוב להכינה, קומה נא אלקינו, עוזה עוזי נא. ד' לשועתנו האזינה:

ישמיענו סלחתי, יושב בסתר עליון. בימיו ישע, להושיע, עם עני ואביון. בשוענו אליך, נוראות בצדק תעננו. ד' יהיה עוזר לנו:

ד' ד' קל רחום. וחנון. ארץ אפים. ורב חסד ואמת. נצור חסד לאלפים. נשא עון. ופשע. וחטאה. ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אזכרה אלקים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בנייה. ועיר האלקים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו לקה ועינינו לקה:

מדת הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנתנו הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי:

תמכותי יתדותי בשלש עשרה תבות. ובשערי דמעות כי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחר לבות. בטוח אני בגאולה ובזכות שלשת אבות:

יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מפל גזרות אכזריות. כי לה לבד עינינו תלויות:

קל מלך יושב על פסא רחמים, מתנהג בחסידות, מוחל עונות עמו, מעביר ראשון ראשון, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעתם תגמול. קל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר לנו היום ברית שלש עשרה, כהודעת לעניו מקדם כמו שכתוב, וירד ד' בעניו ויתצב עמו שם, ויקרא בשם ד':

ויעבור ד' על פניו ויקרא:

ד' ד' קל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת נצור חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה ד' טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

שמע ישראל ד' אלקינו ד' אחד:

ג' פעמים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ד' פעמים ד' הוא האלקים:

ד' מלך ד' מלך ד' ימלוך לעולם ועד:

אנא ד' הושיעה נא:

אנא ד' הצליחה נא:

השיבנו ד' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: